

ἀγκαλιζώ, ἄς πέση πυκνή, πυκνή ἡ καταχνιά
καί ἄς ξαπλωθῇ εἰς ὅλο τὸ Ποτάμι τ' οὐρανοῦ,
τέσσο, ποῦ νὰ μὴ φέξῃ πιά.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ αὐτοκράτορος Οὐτα
(888-897), προκεχωρημένης οὐσης ἤδη τῆς
ἡμετέρας τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, ἀφοῦ ματαίως ὁ
Μικάδος ἀνέμενε δπως οἱ νεαροὶ ἀξιωματικοὶ
συνθίσωσιν ἐπὶ τοῦ δοθέντος παρ' αὐτοῦ θέ-
ματος, ὁ ποιητὴς Τόμο-Νόρι τραχέως ἐδηξεν
αὐτοσχεδιάζων οὕτω :

Ἐνῶ πορεύεται ψηλαφητὰ, ψηλαφητὰ διὰ τὰ
εὖρη χαμηλὴ τινὰ διάβασιν, εἰς τὸν Ποταμὸν
τοῦ οὐρανοῦ, οὐδὲ εἰξεύρει νὰ βροθῇ εἰς αὐτὸν κο-
λυμβῶν εἶνε εἰσέτι μακρὰν τῆς ποθουμένης ὁχ-
θης, καὶ ἤδη ἐξημερώνει.

(Προσφέρει μετὰ τοῦ φύλλου μικρὰν τολύπην
μετάξῃς). Καθὼς μακρὰν ξετυλίγεται ἡ κλωστή,
ποῦ ἔλαβα ἀπὸ σὲ διὰ τὰ κάμω προσφορὰν εἰς
τοὺς οὐρανόους Ὑφάντας, ἄμποτε νὰ ἦνε ὁμοίως
μακρὰν ἡ κλωστή τῆς ζωῆς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν
θὰ ἀπεράσωμεν ἀγαπώμενοι πάντοτε.

(Ὁ ἀποχωρισμός) Καὶ τώρα ἔχε' γεία ! Ἐνῶ
ἀκόμη δὲν ἐπάτησα τὸ μοιραῖον ρεῦμα, τὰ ἐν-
δύματά μου εἶνε βουτηγμένα εἰς τὰ δάκρυά σου
καὶ τὰ δικά μου.

Συνιεθὲν τὴν ἡμέραν.

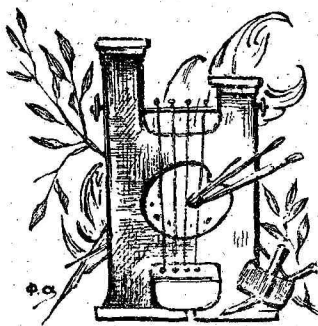
Ἀπὸ σήμερα, θρηνηντίας στοχασμὸς μου μόνον ἔνα
Θεὸ νὰ ἔχω, καὶ μία σκέψις θὰ ἐξουσιάζῃ μοναχῇ ;
Πότε, ἄχ, πότε θὰ γνωρίσῃ, θὲ νῦλθῃ πάλι γιὰ μένα
Ἡ ἡμέρα ἡ χθεσινή.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΡΩΣΣΙΚΗ ζωγραφι-
κή δὲν ἔχει ἱστο-
ρίαν ὅπως ἡ τῶν
δυτικοευρωπαϊκῶν
πεπολιτισμένων λα-
ῶν. Ἡ ἀγιογρα-
φία, ἥτις παρὰ
τοῖς λοιποῖς ἔθνε-
σιν ἐγείνεν ἡ μή-
τηρ τῆς ἐγκοσμίου
ζωγραφικῆς, αὐτο-

τελεστέρα καὶ ἀληθεστέρα καθισταμένη ὁ-
σημέραι, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παύσῃ νὰ ὑπερ-
ρετῇ τὴν θρησκείαν, ἐν Ρωσσίᾳ ἔμεινε δεσμευ-
μένη διὰ δογματικῆς δυσκαμψίας ἀποκλειούσης
πᾶσαν ἀνάπτυξιν.

Μόλις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὁ Βίκτωρ Βασ-
νέζοφ εἰς τὰς τοιχογραφίας του τοῦ Ἁγίου
Βλαδμήρου ἐν Κιέβῳ κατάρθρωσε νὰ μεταδώσῃ
νέαν ζωὴν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ζωγραφι-
κὴν διὰ δεξιῶν καὶ εὐφυοῦς συνδυασμοῦ τῶν
ἀπαιτήσεων τῆς λειτουργικῆς τεχνοτροπίας καὶ
τῶν πραγματογραφικῶν ἀναγκῶν τῆς νεωτέρας
τέχνης. Ἄλλ' αἱ ἀπόπειραι ἄς ἦδη πρὸ αὐτοῦ

ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΙΑΠΩΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΛΙΑΟ - ΤΟΥΝ